

הפיסה והסומא

לפני בית הכנסת אשר בירושלים היו יושבים תמיד שני עניים לבקש נדבה וחסד, אחד מהם היה פיסח שתי רגליו והשני סומא משתי עיניו. פעם נתמעטו ההולכים לבית התפילה. בכו העניים לפני אלהים ויאמרו: מאין נמצא לחמנו?

וירחם יי עליהם וישלח להם מלאך בתבנית בן-אדם. עמד לפניהם ויאמר: "יושבים אתם פה לבקש צדקה וכסף מהעוברים, ואין כסף בידי לתת לכם, אבל אתן לכם מכוחי, אני ארפא אתכם ממומכם ואשפיע לכם עושר רב. כל ימיכם לא תדעו עוד רע; אבל היזהרו גם אתם שלא לעשות רע, למען לא ישוב הרע לבוא בגבולכם. לכו לביתכם ותמצאו כל אחד מכם אוצר ומטמון באוהליכם; מהאוצרות הללו יבוא אשרכם כל ימי חייכם על פני האדמה. ועשו חסד בכספכם גם אתם!"

נשבעו העניים לו למלאך לעשות כדברו. והלך לו הזר, ומיד נתרפאו, נפקחו עיני הסומא ולפיסח גדלו רגליו. הלכו לביתם, מצא כל אחד מטמון גדול ויחלו לעשות סחר באשר מצאו. מי שהיה פיסח קנה לו שוורים בממונו, והסומא מלפנים קנה לו כבשים. ויעשו שניהם חיל במעשיהם.

אחרי ימים שלח אלהים את אותו המלאך שוב ארצה למען ינסה את השניים הללו, אם עומדים הם בשבועתם. נתלבש המלאך בגוף בן אדם שאבדה לו יד אחת. בא ועמד לפני הפיסח לפניו ומוכר השוורים ואמר לו: "אנא תן לי שור אחד במתנה, למען אפרנס ממנו את אשתי ובני, ובזכות צדקה זו שתעשה עמדי, ישמרך יי שלא תהיה בעל מום כמוני."

נתמלא בעל השוורים עליו כעס ויאמר: "הלהפחידני אתה אומר? אני אראך את נחת זרועי!"

ביקש להכותו, הלך המלאך הימנו בחרון אף. נתלבש שוב כעני שאור עיניו אין אתו ונער קטון נוהגו בידו. בא ועמד לפני הסומא מלפנים ומוכר הכבשים והתחנן ואמר: "הושיעני ותן לי במתנה כבש אחד, למען אחיה ממנו את אשתי ובני, ואלהים ישלם לך משכורתך פי עשרה."

מיד ניחמו העשיר, הובילו לביתו, האכילו והשקו וייתן לו שלושה כבשים מעדרו.

ראה המלאך חסדו של זה, מיד הסיר את המסווה מעל פניו ואמר: "ברוך תהיה לאל החיים, שנתן לך לב טוב לעשות עמדי חסד רב כזה. והנה גם עושר חברך ניתן לך."

לא עברו ימים מועטים, עד שבעל השוורים אבד עשרו ונעשה פיסח כלפנים.

ילמד אדם מוסר ממעשה זה, שאם עזרהו יי ויעלהו בפסגת האושר, לא ישכח את מעמדו לפנים וירבה לעשות צדקה וחסד.